

Előfizetési árak:
 Egész évre . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetésekre
 a kiadóhivatal vez. 1:1

Uj választások.

Pécs, 1896. május hó 18

(*) Benfentések, a választási hadjárat intézői, a megyei fő-muftik megkapták már az utasításokat, hogy készenlétben legyenek a folyó év október havában végbemennő képviselőválasztásokat illetőleg, terjeszték be a költségvetéseket, a jelöltek névsorát és a mennyiben kénytelen-kelletlen szükségesnek mutatkozik ellenzéki képviselők megválasztása, hát gondjuk legyen, hogy ezek oly lekötözött férfiak legyenek, a kik voltaképpen a főispáni befolyásnak köszönhetik kerületüket.

Bármennyire igyekeznek egyes jól értesültnek feltűnni akaró lapok és lapocskák kommentálni, hogy az új választásokról ráérünk még beszélni, hisz a jelenlegi parlament mandátuma 1897. február közepéig tart, nem tartjuk egyébnek az efféle elmefuttatásokat, mint a választó közönségnek megtévesztésére irányuló, mondvasinált naivoskodásnak, hogy az ellenzék ne szervezkedjenek idejekorán és így minden úgy történjék, mint azt Bánffyék odafönn olyan szépen kicirkalmazták. De különben is a jelenlegi parlament már annyira elvéhéd, hogy azzal komoly munkát végeztetni majdnem a lehetetlenséggel határos.

Végtelenül tetszenék Bánffyéknek a parlamentet a rendes időben fölőszlatni,

hogy egy másik téli választásokon kevesebb kockázattal állítsák elő az engedelmes többséget és így ők az emberi kor legvégső határáig kormányozhassák Magyarországot; azonban a mi külön örökös gondviselésünknek tetszett megszabni Bánffyék pályafutását és a millenniumi ünneplések lezajlása után alkalmazni fogják reájuk a mondást: „A mór megtette kötelességét, . . . a mór mehet.“ Természetesen, hasznos szolgálataik kellően lesznek honorálva, és ha ők buknak is, de felfelé fognak bukni.

Kötelességeik legfontosabb részét képezi a választási hadjáratnak jó előkészítése, annak sikeres keresztülvitele, a midőn mindenik kegyelmes ur megkapja azt, a mire szíve, keblének hő vágyódása régóta tüzei őket, egyik lesz gróf, a másik lesz örökös főrend és a harmadik az ujonnan kreálendő közigazgatási bíróság elnöke, miniszteri ranggal, sőt még a kockás kabátu báró is ott hagyja a pártvezetőséget és beáll főrendnek, valamennyien fiatalabb erőknél engedve át a tét.

Jutalom persze csakis jól végzett munka után járhat, következésképpen a mostani kormánynak emberül hozzá kell látni az új képviselőház megteremtéséhez, a hol tulnyomólag fiatal arcok, fiatal erők fognak megjelenni, ki lévén adva Bécsből a jelszó, hogy a jövő parlament messze időkre szóló alkotásokkal tegye magát maradandóvá.

Bánffyék vállalkoztak erre a föladatra és a mint a jelek mutatják, szép csendesen készítgetik elő a talajt, hogy aztán annak idejében ők is élvezhessék a jutalmat. Magától értődvén, hogy a választási campagne befejeztével, mivel kormányváltás is lesz, a főispáni testület gyökeres személyi változáson megy keresztül, következésképpen sok főispán kármentőnek már most néz a maga számára kerület után, sőt még azt is megérjük, hogy majd látunk egy-egy penzióba jutott melóságos urat ellenzéki programmal előállani, hogy teljesebb legyen a komédia.

Hogy pedig jelenlegi kormányunk nyugodtabban szentelhesse idejét és tevékenységét a választások előkészítésére, június 8-án, a közös diszülés után ósrig elnapolják az országgyűlés miúdkét házáat. Ennek fogva Bánffyéknek egyelőre alig marad egyéb gondjuk, mint a parlamentnek eddig az ideig való foglalkoztatásáról gondoskodni. A közigazgatási bírósági javaslat, miután kellőleg megreparáltatván, 3—4 ülésen keresztül megy, jön utána a kuriai bíráskodásról szóló törvényjavaslat, a melylyel aztán bizonyosan eltelik az idő június 8-ig, az eredmény persze előre tudható, hogy törvény nem lesz belőle, mert ez egyszer a többség fog „nem“-mel szavazni, így van kiadva az utasításban.

Gyönyörűen van megcsinálva minden,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az ingyomb.

Ösmerik önök Csalányi Nellit? . . . Be csületszavamra mondom: nem lehet az őt világrészben istenibb Nelli, mint ő, az aranyos szőke. Hiteles keresztievel szerint is csupán 18 éves, pikánsan pisze, buzavirág szemű, darázsdereku, elegáns karcsu, se nem hóri horgas, se nem kicsiny és végtelenül kedvesen huncut, pompásan táncoló, öltözésben a legdivatosabb operett-primadonnát is elhomályosító és . . . oh, szerelemtől meggörnyült memoriám! hogy is mondják az angolok? the last but not the least: — hatvanezer forint hozománynyal bíró Csalányi Nelli. — Oh, Nelli! Nelli! . . .

(Rövid szünet. — Elgondolkozva tekint maga elé.)

Oh, drága Nelli! Oh, aranyos hatvanezer . . . akarom mondani: Nellikém! Eltűntél visszajöhetetlenül, bár éretted Bokros Tivi egyetemi polgár, harmadéves jogonc szíve az elvérzésig epedne is. Te élsz ugyan és virulsz s virulj is soká angyali Nellikém, de más lesz az a szerencsés, a ki ezt a gyönyörű virágot leszakasztja, rám nézve elvesztél örökre s a hatvanezer forint is — fuccs! (elszántan) Eh, bátorság! Tivi, ne csüggedj el gyáván! Egy őt pisztoly s

tizenkét kardpárbajt három karcoláson kívüli sértetlenül megvívott Bokros Tivi csak nem fog buskomorságba esni két elveszett buza virágon és hatvanezer . . . azaz, hogy Csalányi Nelli miatt? . . . Sohase busulj! Azért selyem az élet! . . . Nelli! . . . Nelli! . . . Több is veszett Mohácsnál!

De miről is akartam önöknek beszélni? . . . Igaz, igaz, arról az Eiffel torony nagyságu pechről, amely megesett velem a mult far sangan Reménylem: nincs önök közt senki sem a Csalányi-familiából . . . Ah! Nellit rögtön észrevenném, ha itt lenne! (monoklival fixirozza a hallgató közönség hölgyeit) . . . senki: se Nelli, se Csalányi-mama, se Csalányi apa; a Csalányi csemeték közül se látok senkit . . . így tehát nincs mit röstelkednem: elmondom az esetet. Bolond eset, mondhatom.

A tavalyi atléta-bálnak — csak olvasták a lapokban?! — én voltam az alelnöke. „Bokros Tivi alelnök.“ Így irtam alá. Semmi Tivadar! Elvégre is, ha Károlyi István gróf lehet Pista, még pedig Magyarország első Pistája, miért ne lehetne egy Bokros Tivadar — Tivi?! . . . Egy Bokros Tivadart mint Tivit is komolyan kell venni! máskülönb: „Időt, helyet!

Mert első a becület! . . .

Az atléta-bálra nagyon természetes, hogy meghívtuk Csalányiékát is. Pap Muki bajnok és én számozatlan fiakkereken roboztunk a tehermentes Csalányi-ház elé, frakk-klakk- és

lakkban tearóssával a gomblyukban, monoklival, — éppen úgy, mint most, — szóval: kifogástalanul elegánsan, éppen úgy, mint most (mosolyogva meghajtja magát) amint látni méltóztatnak.

Nellivel a bálókából már nagyon jó ösmerősök voltunk. A lehető legjobb ösmerősök. A souper csárdást rendesen vele táncoltam — milyen istenien rezeg az a Nelli! — (elgondolkozik, majd előre tartja mind a két kezét, mintha Nellit derékon fogná, néhány friss csárdásrezgést csinál s dudolja: „Nincs mennyország se pokol!“ a többi néhány ütemet szöveg nélkül. Kiveszi a mellényebe dugott selyemkendőt s meglobogtatja.) Husd rá cigány! Soh se halunk meg! (Tovább táncol s mintha Nellihez beszélne.) Milyen édes maga Nelli nagysám! (Női hangot utánoz.) „Ne kurizáljon, Tivi! Tudja, hogy az ilyesmi nem hat rám.“ — De mikor imádom! — „Ugyan hány lánynak mondotta már est? — Csak magának . . . Csak most . . . esküszöm! — „Hamis eskü!“ — Nem az eskü hánis, de maga, cukros Nelli! — „Tivi ur! Hallja, ne biszalmaskodjék, mert rögtön itt hagyom!“ (mintha a cigányhoz szólna.) Husd rá! Azt, hogy ne menj el maradj itt!“ . . . (Sugva) Haragzik? — „Tudja Tivi, sokkal kisebb pont maga, semhogy magára haragudhatnék. — Éa ez a pont a legnagyobb kinok között fog elvérzeni, es a pont megsemmisül bánatába, ha maga, édes Nelli, elfordul tőle! — Ah, milyen szentimentális! Tivi, maga

akár csak a kiállítás megnyitó ünnepélye; felő azonban, hogy valamiként ez sem ütött be minden tekintetben, mert a dalárda, harangok és az ágyuk a Dániel miniszter beszédénél szólottak közbe, holott csak a király beszéde után kellett volna rákezdeniök, azonképpen itt is beállhat egy non putarem és aztán az egész tervezet halomra dől és kezdhetik megint előlről.

Pedig milyen szépen van kieszelve az a bizonyos nimbusz, mely az önként (?) visszavonuló Bánffy és társait környezné, midőn az októberben újra összeülő új parlament felveszi a tárgyalások megszakadt fonálát. Egy kis operettszerű dulakodás van tervezve erre az időre az osztrák kormányval, a midőn Bánffyk kidüllesztett mellet mennek Penzopolisba, hogy ime, ők nem engedtek a németnek, de majd engednek az utánok következők.

Be is fejezhetnők ezt a kis előre való széttekintést, de nem tehetjük ezt a nélkül, hogy komoly szavunkat föl ne emeljük a függetlenségi és 48-as párthoz tartozó polgártársainkhoz, erős szervezkedésre hívva fel őket, különösen Baranyamegyében, a hol tudvalevőleg 1887-ben valamennyi kerület ellenzéki képviselőt küldött és 1892-ben a téli választásokon, csakis szervezetlenségünk miatt vesztettük el a kerületeket, úgy hogy ma már oda jutottunk, hogy ha tovább is alusznak, a mi vármegyénk egyáltalában nem fog ellenzéki képviselőt küldeni a parlamentbe, legfeljebb ha a főispánnak úgy tetszik.

Elmondottuk már régebben e helyütt, hogyan kell megcsinálni a szervezkedést, most már nincs egyéb hátra, mint végrehalárá hozzáfogni, mert ha sokáig késlekedünk és csak is kegyelmi morzsákra várakozunk, le fog bennünket gyürni a kormánypárt, sőt az is könnyen megeshetik, hogy a hol talán a tessék-lássék kedveért elnéznék egy-egy pártunkbeli képviselő

megválasztását a kormánypárt részéről, hát el fogja csipni a néppárt, a mely — hirszerint — vármegyénk mindenik kerületében szerencsét próbál.

*** Rudnay lemondása.** Rudnay Béla főkapitány — mint egyik könyomatos írja — állását a belügyminiszter rendelkezésére bocsátotta, azzal az indokolással, hogy ő mint gentleman nem tűrheti meg azokat a támadásokat, a melyeket a május 10-iki tüntetésekből kifolyólag ellene minden oldalról intéznek. Rudnay a belügyminiszternek a képviselőházban az interpellációkra adott válaszában nem találja meg a rendőrség és saját személyéhez a bizalom teljes nyilvánulását. — Eddig a kérdéses könyomatos hirt, melyet mi csak teljes fentartással közlünk, annál is inkább, mert ismerjük Rudnay görcsös ragaszkodását az oly jól jövedelmező álláshoz, mint a milyen a főkapitányi. Azt hisszük, hogy a könyomatos e hirt nem akar más lenni, mint gyöngye figyelmeztetés Rudnaynak, hogy a történetek után mit vár tőle a közvélemény.

H i r e k.

Pécs, 1896 május 18.

Egy nevetséges szer története.

Vig eposzt szeretnék írni, vagy legalább is Arany János fülemiléhez hasonló költeményt, mivel azonban érzem szellemem szárnyröptének gyengeségét, és mivel Homértól kezdve Hazafi Verai Jánosig az írók a muzeához vagy egyéb földöntuli, emberfeletti hatalomhoz fordultak segélyért egy „nagy mű“ megírásához, én a segélykéréshez is Csokonai Vitéz Mihálytól kérek kölcsön szavakat. Tehát:

„Farsangi jó borral habzó butellia!
Melytől a muzsákban gyúl a phantásia,
Te töltés bé engemet élő spiritussal,
Hadd daloljak harcot én is Enniussal.“
És most a többi prózában, a saját stylusom szerint adom elő párbeszéd alakjában, mely előttem folyt le.

„ugy beszél, mintha a souper alatt nem is pezsgőt, de limonádét ivott volna! Talán jó lenne, ha még egy pohárral inna, és nagyon cukrosan. Ne nagyon melegen, csak hamarosan... óvatosan... vigyázzon drága egészségére...“ Mennyi guny! „Mennyi hamis szentimentalizmus!“ Szeretem magát, egyetlen Nelli! — „Hazudik. A hozományomat szereti!“ — Azt is... Azaz, hogy... „Brávó! Legalább őszinte!“ — Ne értsen félre, szép Nelli. A hozomány csak a keret de maga benne a gyémánt. — „Milyen költői!“ — Sokat költöttem életemben! — „De csak pénzt, ugy-e?“ — Természetesen, nem is vagyok skribler! — S most meg akar komolyodni... Oltárhoz akar vezetni valakit, akit imád...“

— Igen... igen... „S a kivel ki szeretné fizettetni nem csekély összegre rugó adósságait“... — Igen, igen... azaz... nem! Oh, Nelli! Maga kegyetlen! „Őszinte vagyok.“ — De ne tagadja: egy kicsit rokonszenvez velem. — „Nana! valami keveset.“ — Megdicsért az őszszel az atlétaversenyen, mikor háromszor győztem. — „Igen, mert a többi még ügyetlenebb volt, mint maga.“ — Szeret velem táncolni... — „Nem élek kosárarulásból. Táncolok azzal, aki fölker, s a kiről legalább is sejtem, hogy nem fog a lábamra hágni.“ — Nos, én soha se hálok a piskóta-lábaira, de maga Nelli a szivemet tapossa... „Szegény áldozat!... De ne legyen unalmas. Beszéljünk okosabb dolgokról. Fess lesz az atléta-bál?“ — Pá-

ratlan! Mikor én rendezem!... Igaz Nelli kegyetlen, megengedi, hogy kérhessem magától a második négyest? — „Mért ne, még nem kérték tőlem. De talán jobb lenne, ha ezt az ugynevezett jelentőségteljes négyest más valakivel táncolná Bokros Tivi ur!...“ — Csak magával. Éppen azért, mert jelentőségteljes. Az alatt a négyes alatt akarom megkérdezni magától, hogy remélhetem-e... — ... Ekkor lépett hozzánk Csalányi mama:

— Neilikém! Agyontáncolod magadat, angyalom. Elég volt. Új le kissé.

Helyére kellett kisérnem az angyalt. A legközelebbi bál az atléta bál volt. Nem vagyok képzelődő, de mondhatom: észrevettem, hogy Nelinek tetszem s ha ügyesen verem a vasat... —

Az atléta-bálon a Csalányi Nelli még bájosabb volt mint valaha. A lépcsőházban várakoztam rá s karonfogva vezettem föl a vigadó nagytermébe.

— Tehát a második négyes a jelentőségteljes az enyém? sugám. Nos igen, mondtam már! válaszolt Nelli pikáns duzzogással.

— Második négyes! hallom ki egyszerre a nagyteremből, mikor éppen a folyosón cigarettáztam. Hollá! Gyorsan az öltözőszobába sietek, hogy végig tekintsem magamat a tükrökben. Kötően festettem. De nini; észreveszem, hogy az inggalléromon egy folt van. Kicsiny folt, de azért csak folt. Szerencsémre több inggallért hoztam magammal... egy

Hölgy: (A sétatéren sétál, egy piaci csomaggal kezében.)

Ur: (Megszólítja.) — Szabad kérdeznem, bon-bon van abban a kis csomagban Nagysád?

Hölgy: (Komolyan.) — Nem, timsó!

Ur: — Timsó? és mire?

Hölgy: — Hogy a számat összehuzathassam vele.

Ur: — Miért, hiszen Nagysádnak ugy is elég pici rózsás szájacskája van?

Hölgy: — Oh maga hiszlgő, nem érti, nem tudja, hogy a pici száj a nőknél minden?

Ur: — Azt én mind tudom, — de a timsó? — Kérem, magyarázza meg bővebben.

Hölgy: — Nos hát figyeljen. Találkozik az ember néha olyan kapaszkodoncokkal, kiknek egyéni értéke egyenlő az egyedül álló zérussal, és uramfia! — ezeknek a mindig nagyobb mértékben, vadkenderként felburjánzott clownoknak a kezében elűl a kapanyél, a főzőkanál, s akkorát durranik, mint egy ágyu, míg ellenben a magasabb helyértékkel bíró egyének kezében, kölcsönösen ha „felülnek“, csütörtököt mond a jó Lefauchée puskája is.

Ur: — Hogyan? most még kevésbé értem.

Hölgy: — Hát csak úgy, hogy az ilyen nadrágban járó medisanceval házaló bajuszos, vén banyák légbefuvott magnélküli szappanbuboréka miatt köztisztületben álló egyének, az Arany fülemile perében lévő szerepét vették fel, azzal a módosítással, hogy nem Péter és Pál, hanem Péter és Pálné állottak egymással szemben és hogy nem a bírónak, hanem „Pálnének füttyölt“ ez egyszer a fülemile.

Ur: — Oh, oh! érdekes, de ha Pálné győzött, akkor minek a „timsót“ csemegézni, pikánsabb delikatessé a cserebogár, ép most jön a saisonja.

Hölgy: ... Az csak holmi kapaszkodoncok fejében dong és pletykáivali házalásra ösztönzi őket.

Ur: — Le a bajuszos banyákkal! Le a kapaszkodoncokkal!

Hölgy: — Reméljük, hogy ezután senki sem hisz nekik.

A m a d i l.

kettő... gyorsan le akartam tépni a gallért... kissé nehezen ment... egyet rántok rajta... brávó! lent van... igen, igen... de rettenetes nagy ára volt ennek; amint a gallért lerántottam: az inggomb (imitált csontból volt) — képzeljék — eltört.

„Második négyes!“ hallom újból a Papp Muki ordítását, én pedig kétségbeesve kiáltom: „Inggombot!... Inggombot“... Az öltözőbe is, a folyosón is megszólítottam mindenkit, kértem, könyörögtem, fenyegettem: „Inggombot! Inggombot!“... de előbb kaphattam volna egy egész frakköltönyt, mint egy hitvány nyomorult gombot.

— Második négyes!... s csakhamar lihegve rohant felém Papp Muki.

— Órült spanyol! Hát elfelejtetted, hogy a második négyesre Csalányi Nellivel vagy angazsálva?... —

— Dehogy felejtettem el, Muki Inggombot! Mert különben főbe lövöm magamat... —

— A párok már mind fölállottak, csak Nelli ül. S még hozzá nincs egyetlen szabad-táncos se. Ha nem jössz: Nelli ülni kénytelen az egész négyes alatt szégyenszemre. Csak nem vihetek hozzá táncosul egy fiatal pincért vagy valami öreg urat? Oh, Tivi! Tivi! Beh nagy számár is vagy te, hogy éppen ilyenkor törőd el az inggombodat... —

— De mit tegyek? Csak nem táncolhatok gallér nélkül?

Napirend 1896. május 19-án.

Naptár: kedd, május 19. — Róm kath.: Ivó. — Prot.: Ivó. — Görög-kel. (május 7.): Szt. ker. megjel. — Zsidó: Schab. 2. n. — Napkél 4 óra 12 perckor; nyugszik 7 óra 15 perckor. — Hold kél este 10 óra 9 perckor; nyugszik éjféltől 15 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 12-3 Celsius fok meleg; légnymó 755. Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó jelhőzet mellett enyhe idő várható, keleten csapadékkal.

— (A városi tisztújítás kérdéséhez.) Egyik helybeli lap hol a hirrovatban, hol vezércikkben ujságolja, hogy Zavaros Péter városi árvaszéki elnök beadványdíjaztatás iránti kérvényét és így helye a május 21-iki tisztújításnál új erővel lesz betöltendő. Persze a kellő módon elsratják a mi derék árvaszéki elnökünket s érdemeit, akár csak egy halotti beszédben, magasztatva sorolják föl, de hát a híresztelés tenorja mégis oda lyukad ki, hogy a városi árvaszék elnöki állása mással töltendő be. — Legilletékesebb helyről nyert információk szerint az a híresztelés, mintha Zavaros Péter nyugalomba vonulni szándékoznék, vagy pláne nyugdíjaztatása iránti kérvényét be is adta volna, teljesen légből kapott kóhómánny, sőt ellenkezőleg, Zavaros újból való megválasztatása iránt pályázik s nem kételkedünk benne, hogy a bizottság újra egyhangulag fogja őt megválasztani. — Hasonlóul tendenciózusan terjesztett hir kering a városban a tisztgyámügyész helyének betöltése felől is, ez a hir azonban még nem látott nyomdafaestéket. Beszélük, hogy a gyámügyészi állás betöltésénél erős lesz a küzdelem, mert a mostani gyámügyésznek erős konkurrens fog akadni, de ennek a konkurrensnek a neve ma még titok. Nos, mi úgy hisszük, hogy az is fog maradni, mert nem gondolnók, hogy most, a mikor a szervezkedési bizottság javaslata szerint éppen ez az állás a legbizonytalanabb, számbavehető erő felvegye a keztyűt a hivatali kötelességeit eddig pontosan betöltött gyámügyészszel.

— Az igaz. Szervusz! . . . s befutott a terembe s néhány perc múlva hallom, hogy a négyes megkezdődött.

Hölgyeim és uraim, önök nem is képzelhetik, mily nagy fájdalmat éreztem ekkor. Láttam, mint homályosul el mind jobban és jobban az eddigi kilátás, mint borítja mind sűrűbb sűrűbb fátyol a hatvanezer foz . . . azaz hogy az isteni Nellit . . . (mintha feledné, hogy közönséghez szól) s a sötétből szörnyalakok nyújtják felém csápjajukat . . . a hitelezők.

Mint egy tolvaj, osonva hagytam el rögtön a vigadót s csak másnap tudtam meg Papp Mukitól, hogy Nelli az egész négyes alatt ült s dühében több ízben tökfikónak és számárnak nevezett.

Jóvá akartam tenni hibámat, melynek elvégre nem is én volt az oka, de egy nyomorult gomb s néhány nap múlva levelet irtam Csalányi mamának és Nellinek, eladtam a tragikus fordulat történetét, bűnbánólag bocsánatot kértem s könyörögtem, engedjenek meg, hogy továbbra is kegyeiknek örvendhessek.

A válasz megérkezett. Egy kis skatulya, benne névjegy, a Csalányi mamáé és — nos, nem találják ki — egy tucat inggomb.

The w r e w k I s t v á n.

— (Ostályvizsgák a pécsi kereskedelmi középiskolában.) A Porges féle kereskedelmi középiskolában ma ért véget a felső osztály növendékeinek osztályvizsgálata. Vizsgálatra jelentkezett 25 növendék, kik azt valamennyien jó sikerrel tették le, úgy hogy valamennyien az írásbeli érettségi vizsgálatra bocsáttattak, a mely holnap veszi kezdetét. A szóbeli érettségi vizsgálat június hó 15-én kezdődik s három nap alatt nyer befejezést.

— (Házi hangverseny.) A pécsi zenekedvelők egyesülete szombaton este házi hangversenyt tartott a jótékony négyzet helyiségében. A hangversenyre szép és díszes közönség gyűlt egybe és zenekedvelőink most ismét megmutatták, hogy méltók arra az érdeklődésre, melylyel szereplésüket kíséri a nagy közönség. Ez az este is egyike volt ama nagysikerű, szép estéknél, melyeknek díszes sorozata van már a zenekedvelők háta megett; mert ez estén szintén minden tekintetben siker koronázta derék filharmonikusaink törekvését. A hangverseny első számát „Elza nászmenete“ töltötte ki Lohengrinből, melyet a vonós zenekar igen szépen interpretált s Kaltnecker Györgyné urnó pedig zongorán nagy hatás közt adott elő. A 2-ik szám egészen kiemelkedett a másorból s valóban gyönyört szerzett a hallgatóságának. Mendelssohntól a Gretchen-dalt énekelte ugyanis Kaffka Károlyné szül. báró bojniki Benkő Olga urnó, még pedig a legszebb hatással. Az éneket dr. Binder Emilné urnó kísérte zongorán; s ez a diszkrét kíséret kedves harmoniába vegyült a szép énekelőadással. Ezután Hegedüs Károly, a budapesti nemzeti zenede növendéke, ez a pécsi születésű, nagytehetségű zenészfiú játszotta el a „Faust“ áriát, majd Paganini hegedű koncertjét. Nem akarjuk a már elcsépelet „csoda-gyermek“ nevet adni Hegedüs Károlyra; bár oly tökéletes a technikája, hogy szinte csodaszamba megy. Virtuóz játékával arról győzött meg bennünket, hogy nagy és szép tehetsége van, melyet alapos tanulással elismerésreméltóan fejlesztett már ma is, s a mely kellő kiképezés után még büszkeségévé teheti Pécs városának. A hangverseny utolsó számaként a vonós zenekar ujdonságot adott elő: Gade N. V. kedves, dallamos „Novellette“ jét 4 tételben, precíz összjátékkal és alapos jártasságról tanuskodó ügyességgel. — Ezzel beveződött a zenekedvelők legújabb házi hangversenye, melynek sikerét tekintve, méltán sorakozik a régebbi nagysikerű hangversenyek mellé.

— (A király és a pécsi kiállítók.) A király a millenniumi kiállításon tett látogatásai alkalmával a Zsolnay-féle majolika kiállítást is megnézte.

— Itt már voltam a megnyitás alkalmával — mondá az uralkodó, de most jobban meg akarom ezt a szép kiállítást nézni. — A felség ezután a főnökök kalauzolása mellett részletesen megtekintette a híres gyár kiállítását, sok tárgyat kézbe is vett s több ízben megelégedésének adott kifejezést.

— Ismerem jól a gyárat, mondta a király, mert már kétszer voltam ott, de csak most látom részletesen, hogy mi minden készül ottan.

A kijáratnál a felség ismét visszafordult s újból nézni kezdte a szebbnél-szebb tárgyakat, különösen egy nagy majolika-váza kötötte le a figyelmét, a melynél hosszabb ideig tartózkodott. A király kitűnő hangulat

ban volt és sokáig beszélgetett a gyárosekkel. A kérdéseire kapott válaszokkal nagyon meg volt elégedve s távozásakor ismételtén kijelenté, hogy a kiállító gyár teljes tetszését nyerte meg.

Höfler testvérek és társa pécsi börgyárosok kiállítása szintén élénk érdeklődést keltett ő felsége előtt. A Höfler-féle gyár egyike a legnagyobbaknak, s készítményeiket tulnyomó részben a Balkán államokra szállítják. A kiállításon kitűnő gyártmányokkal az összes szakemberek figyelmét felkeltették s ez a cég abban a kitüntetésben részesült, hogy főnökeit ő felségének bemutaták, ki a kiállítókkal hosszabb időn át beszélgetett a legmagasabb megelégedését fejezte ki nekik.

— (Israelita tanítók gyűlése.)

Az országos izr. tanítóegyesületnek Baranya, Somogy és Tolnamegyei fiókköre folyó hó 20-án d. u. 5 órakor Pécsen, az izr. hitk. iskola dísztermében tartja rendes közgyűlését. A közgyűlés napirendje a következő: 1. Elnöki megnyitó. 2. Az utolsó ülés jegyzőkönyvének fölolvastása. 3. Jelentés az 1895-ben Budapesten tartott nagygyűléséről. 4. Az egyesület részéről kiirt pályakérdésre beérkezett munkálatnak tétélei fölötti tanácskozás és véleményezés. 5. A kertészetéről. Előadja Lób Simon. 6. Netáni indítványok.

— (Nagyközségből két kiaköz-ség.) A hivatalos lap száma szerint a belügyminiszter a Tolnavármegye területén fekvő Görbő-Belecska nagyközség nagyközségi jellegét megszüntette s a nevezett nagyközségnek Görbő és Belecska elnevezések alatt két kis községgé leendő átalakulását megengedte.

— (Földmivesek a kiállításon.)

Tegnapelőtt kedves vendégei voltak a kiállításon. Somogy megye Csokonya vidékéről körülbelül háromszáz magyar földmives gazda ment fel nejével, gyermekével, hogy megnézzék a kiállítást. Szép katonás sorban vonultak a kiállítás kapuja elé, hol ünneplőes áhítattal elénekelték a Kölcsey Himnuszát, és annak öröksép hangjai mellett léptek be a kiállításba, melynek területén legelőször a falut nézték meg — az ő otthonukat! Szinte illetőde nézték az ő vidékükbeli házikó tájkát — és alig tudtak megválni a falu sok ezerféle érdekes látványától. A mikor jól megnézték mindent, a kiállítási igazgatóság palotája elé mentek és ott ismét elénekelték mindannyian a Himnuszot, mintegy köszönetet mondva ezzel, hogy oly szép az a kiállítás! Feltűnt a gazdák felvonulásánál, hogy az énekük mily iskolázott, összeillő, kérdészködésekre kitűnt, hogy a faluban már évtizedek óta működik egy dalárda, melynek a falu minden lakója tagja volt. Délben a népkonyhában gyűltek össze ebédre, melyre a kiállítási hölgybizottság ez alkalomra étrendet állapított meg. Szombaton megyénk Ráczkóvár községből 50-en mentek fel a kiállításra.

— (Általános munkás betegsegélyző-pénztári közgyűlés.)

A pécsi általános munkásbetegsegélyző pénztár tegnap, vasárnap, d. u. tartotta rendes évi közgyűlését a városháza közgyűlési nagytermében. Erre a közgyűlésre készülődtek nagyban a helybeli szociálisták, hogy a pénztár vezetőségébe saját embereiket válaszzák be, kibuktatván a régieket, kik nem hódolnak szociálista elveknek, de csendes és becsületes munkálkodás emberei. Ez a készülődés azonban szerfelett hiába való volt, mert az alapszabályok értelmében a már másodízben egybehívott közgyűlésen csakis a pénztári kiküldöttek vehetvén rész, a szociálista elvtársak bizony a karzatra szorultak s onnan

néztek elszontyolodva Marmorstein et comp. előtűlése mellett, mint folyik le a legcsendesebben a közgyűlés s mint esnek ők megint el szép reményeiktől. S hogy a közgyűlés ily szépen és rendben folyt le, az Reich György alkaptány érdeme első sorban, ki mint a hatóság képviselője, igen tapintatosan vezette a közgyűlést s az egyetlen „ellen-séket,” L a u b e r Mihályt is annyira tudta kapacitálni, hogy az elállott a szocialista sérelmek hangosztatásától s lemondóan jelentette ki, hogy a választásokat meg fogja appellálni. Mert a közgyűlés főtárgya a választás volt. A pénztár múlt évi szárazmádszázi és a mérleg már az előbbi közgyűlésen hitelesítettván s a pénztár időközben rovincsoltatván s a jelentés a minisztériumhoz felküldetvén, nem volt más hátra, mint a jelentések tudomásul vétele. A mi megtörténvén, a pénztár igazgatóságába választottak a kilépett tagok helyére új tagokat titkos szavazás útján. Összesen 61 szavazólap adatott be, melyből 47 szavazat esvén a hivatalos listára, az abban foglalt jelöltek megválasztottaknak jelentettek ki. E szerint az igazgatóság rendes tagjai lettek a munkaadók közül: D o n n e r József, B e c k e r Alajos és F a l b e r Ferenc, a munkások közül Kollonics Imre, Mühl Péter, Tessel Károly, Rumpel Márton, Mahó János, Mézáros János 6 évre; Brasch Ferenc és Orgonista Ferenc az 1895-ben kilépett két tag helyére 2 évre és Schiff rich Nándor az 1894-ben kilépett egy tag helyére 1 évre. Az igazgatóság póttagjai lettek a munkaadók közül L u m p e János és R u p János 61, O r t l Győző 60 szavazattal; a munkások közül Schenk József, Pravica János és Ditrich János 61, Bauer Ádám, ifj. Alt János és Paller Mihály 60 szavazattal. A választott bíróság tagjainak választásánál 72 szavazólap adatott be s 64 szavazattal megválasztottak munkaadó rendes tagokul: Alt Ádám, Bözler József és Gundi György; munkás rendes tagokul Óvári József, Nánási Gyula, Dora Márton, Janszki Ede, Pfeifer Péter és Török István. Póttagokul a munkaadók közül B i b e r Márton 72 szavazattal; a munkások közül Böhmer András 72 és Rottenbiller János 71 szavazattal. A felügyelő bizottság választásánál 70 szavazólap adatott be s szintén 64 szavazattal rendes tagok lettek a munkaadók közül W a i s e n b a c h János R o m e i s z György; a munkások közül Lumm Ferenc, Reiszig Ferenc, Pauschek Nándor és Albach Ede. Munkaadó póttag lett G a n t e r Ferenc 70 szavazattal; a munkások közül pedig Rangl János 70 és Köpf Henrik 68 szavazattal. Ilykép a választások véget érven, a közgyűlés elfogadta Bernhaus Ferenc igazgatósági tagnak azt az indítványát, hogy a tagok a hétnek 7 napjára fizessék be járulékaikat s így 7 napra nyerjenek esetleges betegég esetén táppénst is; ne úgy, mint eddig, hogy csak hat napra fizettek járulékokat s így csak hat napon élvezték a táppénst is. Ezzel a közgyűlés 4 óra tájban véget ért.

— (Választók összeírása.) Megyénk pécsi járásában az országos képviselőválasztók összeírása, illetve névjegységek kiigazítása a következő sorrendben történik

meg: f. hó 23-án Patacon; 26-án Szalántán; 27-én Püspök Bogádon; 28-án Egerágon; 29-én Rácpetrén; 30-án Garén; 31-én Somogy községben; június 1-én Hosszuhetényen és június 2-án Pellérdén; A mohácsi választókerületben két küldöttség a következő napokon és helyeken működik: Május 21-én délután 2—6 óráig a d. szekesdi körjegyzőségben; 22-én d. u. 2—6 óráig a németbólyi körjegyzőségben és a maissi körjegyzőségben; 26-án d. u. 2—5 óráig a lancsuki körjegyzőségben és a versendi körjegyzőségben; 27-én d. u. 2—6 óráig a somberek körjegyzőségben; 28-án d. e. 8—10 óráig a dályoki körjegyzőségben. Ugyanaz nap d. e. 9—12 óráig Jász nagyközségben; 29. és 30-án d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig Mohácson,

— (Pályázat.) A pécsi szénbányász iskolánál egy szaktanári állásra pályázatot hirdet a bányatelep igazgatósága. Pályázati kérvények kellőleg felszerelve, 3 hét alatt nyújtandók be az igazgatósághoz.

— (Az első kapavágás.) A Bakóca—Felső Mindszent—komlói helyi érdekű vasut első kapavágása f. hó 22-én délelőtt 11 órakor megy végbe kellő ünnepségek kíséretében Magyar-Széken, melyre a vállalkozó Ritschl és társa cég igen sok érdeklődő vendéget hívott meg a legnagyobb előzékenységgel.

— (A mulatság vége.) Egy Árpáducai uriházban szolgált Erdei Julius, egy alig 16 éves csinos leányzó. Mint szemrevaló leánynak, vannak neki ismerős legénybarátai is, a kik vasárnap délután kivitték a vásárba s ott aztán egyik sátorban olyan alapos mulatságot csaptak a tiszteletére, a minek a vége a legalaposabb elázás lett. Eláztak a sok bortól, sőtől nemcsak az udvarlók, de az imádott lányka is s bizony alig tudtak hazamenni. Erdei Julius szédülve, tántorogva osont be nagy titokban otthon a konyhába, hogy senki észre ne vegye. Mikor aztán ugye este félkilenc tájban rányitották az ajtót, a leány ott feküdt magán kívül a konyha közeletén. Persze, hogy azonnal a rendőrségnek jelentették az esetet s onnan egy rendőr egy hordágygyal ki is vonult a helyszínére s a leányzót — a ki ugyan nem halt meg, csak aludt, még pedig olyan mélyen, hogy mit sem tudott magáról — felrakatta a hordágyra és bevittette a kórházba, a hol aztán ápolás alá vették az eszméletlen leányt, a ki mulatságának ilyen szomorú vége lett.

— (Diák hangverseny.) Tervebe volt véve, hogy az orsz. tornaversenyekre főlránduló középiskolai tanulók, már mint a helybeli gimnázium és főreáliskola növendékei a szegényebb sorsú tanulók javára együttesen rendeznek a színházban egy nagyobb szabású hangversenyt. Mivel azonban a realistáknak már együtt van a szükséges költség, így tehát a főgimnázium ifjusága külön rendez erre a célra hangversenyt, mely ének, szavalat és zeneelőadásból áll. Ez a hangverseny f. hó 28-án (csütörtökön) lesz a tornacsarnokban, délután 5 órakor, melyre a jegyek már megválthatók és pedig f. hó 25-ig Ágh Timót főgim. tanárnál, ezután pedig Valentin Ottó könyvkereskedésében. A jegyek árai: I.—IV. sor 2 frt, IV.—VI. sor 1 frt 50 kr. VI.—XII. sor 1 frt; állóhely 50 kr., diákjegy 20 kr. Felülfizetések a szegény tanulók nevében köszönettel fogadtatnak. Biztosra vesszük, hogy közönségünk méltányolni fogja az ifjuság igyekezetét és szép szándékát és nagy számban fog megjelenni az élvezetesnek ígérkező hangversenyen.

— (Iparostanoncok eszedéves ünnepélye.) Tegnap (vasárnap) a belvárosi r. k. elemi népiskola épületében gyűltek össze a mohácsi iparos tanonc iskola növendékei, köztük számosan hozván magukkal magyar nemzeti jobogót, még többen mellá-

kön magyar kokárdával és karjukon magyar nemzetiszíntű szalaggal. Az iskolából kettős sorokban, lobogóikkal a kath templomba vonultak felekezeti különbség nélkül és ott hallgattak egy csendes misét, innét ugyanazon rendben a király és az eszeréves Magyarország éljenzései közt a főutcán keresztülvonultak az iparosok olvasókörebe, ahol a tulajdonképeni ünnepély folyt le. Itt Erdődy Gyula köri elnök fogadta az ifjuságot, mint iparos nemzedéket. A menet kíséretében ott játtuk Német Lipót volt orsz. képviselőt, J a h o d a Ede ipartest. elnököt, ennek jegyzőjét Tóth Lajost és több iparost. A teremben az előkelőbb iparpártolók közül Frommer Miksa nagykereskedőt, F l e s c h Ármint dr. rabbit s másokat. Miután az ifjuság elhelyezkedett, kezdődött az ünnepség, melyen volt ének, szavalat és ünnepi beszéd, melyet Német Lipót, az iskolai bizottság elnöke tartott. A szavaló tanoncok közül valamennyi megállta helyét, magyaros kiejtéssel, helyes hangsúlyozással felelt meg feladatának. Mégis kiemelendő a többi közül Miovács Béla előadása, a ki Luby Sándornak alkalmi költeményét teljesen érvényre juttatta, nagyobb hatást keltvén a költeménynek a becsületes kézimunkára és ha kell, a fegyverfogásra való költőies felhívását. Schauli, Hunyadit érzéssel szavalta. Az énekek oly szépen, begyakorolva lettek előadva, mintha már hosszabb idő óta gyakorolták volna a növendékek. Német Lipót könyekig meghatóan ecsetelte, válogatott nyelvezettel hazánknak multjára hivatkozva röviden, a nap, az ünnep jelentőségét. Riadó éljenzéssel kísérte az összeség a lelkes szónokot, Kisazély Andor az ország történetéről olvasott fel. Frommer Miksa az ünnepély hatása alatt, mindenik szavaló jutalmazására egy egy koronát adott az igazgatónak kezébe. Hazánk különféle iskoláiban ünnepelték a milleniumot, de iparos tanonciskolában még sehol. Ez volt hazánkban az első. Részünkről üdvözljük a mohácsi iparos tanonciskolai bizottságot, hogy az hazafias ünnepséget ilyen szaku iskolákba bevitte, a tanítótestületet pedig azon hazafias buzgalmaért, hogy az ünnepély ily szép eredménnyel sikerült.

— (Nagy a vásár.) Mai országos vásárunk ritka látogatottságnak örvend. Nem hiába sikertelen volt a legutóbbi országos vásár s a rá jövő pótvásár is, most annál inkább sikerült a jelenlegi, melyen annyi a vásáros nép, hogy szinte kicsinek bizonyul a szigetikülvárosi vásártér a befogadásukra. A kirakó vásár is nagy s rengeteg nép van rajta: de nagy az állatvásár, melyen szarvasmarhák, juhok, sertések és lovakban egyaránt igen nagy felhajtás és kedvező kereslet uralkodik. Maga az idő is kedvező a vásárra, a mi valóban ritkaság számba megy ebben az áprilisi szeszélyességű május hóban!

— (Eltévedt fiu.) A tegnap elkezdődött országos vásárnak már meg van a maga eltévedt gyereke is. Róbert Ferencnek hívják azt az 5 éves kis pécsváradit gyereket, a ki a vásárban eltévedt szüleitől s úgy jártkelt a nép között siránkozva, míg egy rendőr pártját fogta s bevittette a rendőrségre. Ott töltötte az eltévedt fiu az éjszakát, de még ma is ott van mert szülei nem jelentkeztek érte ma sem. Így tehát rendőri felügyelet alatt viszik haza az eltévedt gyereket.

— (Tolvaj szolgálégény.) Kolompár János, pécsváradit 22 éves szolgálégény a gazdájától tegnapelőtt egy estét órát és egy öltözet ruhát ellopván, azzal megszökött. A lopást olyan ügyesen hajtotta végre, hogy utána elmenekülhetett biztosabb helyre, s bizony még ma sincsen nyomában a csendőrség. A tolvaj szolgálégényt rendőrségünk is keresi, a kinek feltűnő ismertető jele, hogy belső szervi baja miatt állandóan sérvkötöt visel.

— (Császár Pepi a kórházban.) Mindenek megnyugtására megírhatjuk, hogy Császár Pepi, a kinek szabadonjárása miatt még vasárnap is panaszhangok emelkedtek bizonyos körökben, már a múlt péntek óta benn van a kórházban, a hová a rendőrség azon egyszerű okból nem vihette be hamarjába, mert csak ekkor lett áttéve hozzá a Császár Pepi kórházba internálását elrendelő tanácsi végzés. Péntek óta hát nincs többé mitől félni; a szegény hóbortos Császár Pepi nem rémiti többé „halálra” a gyenge idegzetű asszonyt.

— (Cigányok vesszedelme.) A kóbor cigány nem szereti a civilizációt és ennélfogva a modern egészségügy szabályainak sem veti magát alá. A belügyminiszter azonban rájuk is figyelemmel van, s mivel az a gyanu terheli őket, hogy a hólyagos himplőt terjesztik ide-oda vándorlásukkal, elrendelte kötelező beoltásukat. S így most a cigányok, ott ahol éppen találhatók lesznek, kényeszer útján beoltatnak. Így történt ma délelőtt nálunk is, mert a rendőrség a városban összefogdosott vagy 30 darab kóbor-cigányasszonyt, gyerekekkel együtt s egyenest a városháza udvarára kísérték őket, honnan már csak — beoltva szabadulnak ki.

— (A kiállítási jegyiroda.) tekintettel arra, hogy a vidéki lakosság nincs abban a helyzetben, hogy a kiállítást naponta látogathassa, úgy intézkedett, hogy vidékiek számára állandó jegyeket 10 frtért, 12 éven aluli gyermekek számára 5 $\frac{1}{2}$ frtért és állandó állat kiállítási jegyeket két frtért szolgáltat ki, miáltal a vidéki lakosok számára a fővárosban való gyakori tartozkodás alkalmával tetemesen olcsóbbá válik a kiállítás látogatása, és könnyebben és gyorsabban is juthatnak a kiállítás területére, mivel a napi jegyekkel bírók a tourniquet-ken át juthat-

nak a kiállításba, a nagyobb összetorlódás esetén időt rabló és kényelmetlen dolog.

— (Sásdi és a millennium.) A sásdi plébániához tartozó iskolák ifjúságának f. hó 21-én megtartandó millenniumi ünnepélyére a plébániához tartozó községek nevesen Sásd 16 frt 50 kr, Hörnyék 16 frt, Orossló 15 frt 50 kr, Varga 14 frt, Vásonok 13 frt, Egerszeg 12 frt és Mesőd 14 frt, összesen 101 frtal járultak, ezenkívül ugyanezen millenniumi ünnepélyre a következő sásdi társasköri tagok adakoztak, jelesen Gundy Miklós esperes plébános 10 frt, Bach János 5 frt, Jakab Lajosné 5 frt 10 kr, Dr. Stein Ferenc 1 frt, Varga Jenő 2 frt, Varga Jenőné 1 frt, Dr. Barna Lajos 5 frt, Dr. Krausz Győző 5 frt, Mauthner Ödön 5 frt, Kiss Aladár 5 frt, Simonovits Kornél 1 frt, Freytag Kamil 1 frt, Lackovits Antal 2 frt, Kerese Kálmán 2 frt, Fenicy Ignác 2 frt, König Mór 5 frt, Mauthner Adolf 5 frt, Magda Pál 1 frt, Szolier András 5 frt, azonkívül Kun vargai földbirtokos egy kövér birkát és több konyeret fog adni, szóval oly fényesnek ígérkezik a sásdi millenniumi ünnepély, hogy igen soká emlékében lesz annak, aki abban részt vesz. Az ünnepély a következő programmal fog megtartatni: Reggel 8 órakor hálaadó est. mise, melyre az ifjúság zászlósan és kokárdákkal díszítve vonul fel. Mise után díszelőadás a templom előtti téren és pedig: a) rövid megnyitó beszéd, tartja az iskolák igazgatója. b) „Szózat” éneklés az ifjúság. c) rövid történelmi előadások 7 szakaszban, szavalja ugyanannyi iskolás fiú. d) befejező szózat, tartja egy sásdi iskolás fiú. e) „Himnusz”, éneklés az ifjúság. Némi reggeli kiosztása után zenészó mellett kivonulás a hörnyéki uradalmi erdőbe, a hol lesznek tréfás mulattató és erkölcsnemesítő párbeszéd, hazafias szavaltatok és dalok,

ugy játékok is. Valamennyi iskolágyermek meg lesz vendégelve. A sásdi társaskör fenti ünnepélyhez csatlakozván, assal kapcsolatosan a maga részéről is majállet rendez. Kivonulás d. e. 11 órakor. Ételekről a rendezőség gondoskodik. Megemlítjük még, hogy az ünnepélyt messzarak dörögése fogja már kora reggel hirdetni, az ágyazás az ünnepély végeztével ér véget.

— (Köszönetnyilvánítás.) Stefan Péter dárdai kántortanítótól a következő levelet vettük: „Tekintetes Szerkesztő Ur! Engedje meg, hogy a dárdai tanítói kar nevében telmácsolhassam hálaát köszönetünket Schaumburg Lippe uralkodó hercegnek, a dárdai intelligenciának és Dáda község egyes polgárainak azért a nemcs és basafias áldozatkészségükért, hogy a dárdai népiskolák által f. é. május 9 dik napján rendezett „Magyarország ezeréves ünnepség” költségeihez hozzájárulni kegyeskedtek. A nemessivű adakozók a következők: Schaumburg Lippe ur. herceg 45 frt, dárdai takarékpénztár 10 frt, Dr. Jellachich Károly 5 frt és 50 l. sőr, Gábel György 10 frt, Stenge Ferenc 50 kr. és 25 l. sőr, dárdai ipartestület 10 frt, Balaskó János, Köröm János, dárdai polgári olvasókör 5—5 frt, Geidemann Ottó, Úrsziny Pál, Kessler Gábor, Bunyeváts Ignác 3—3 frt. Dárdai polg. egyesület, Dreher Antal, Jarkovits Gyula, Kollár Kálmán, Kinneth Adolf, Kaltnecker Géza, Klumecky Antal, Dr. Narancsik Károly, Nagy Gyula, Starsikovszky Ferenc, Spiller et Nikolsburger, Cserny Gyula és Kisszély N. János 2—2 frt, Lahoncsek György és Schaffer Ferenc 1.50—1 frt 50 kr, Dermár Pál, Dörner András, Farkas Lajos, Friedrich K., Dr. Gonda Sándor, Gruber Lajos, Gaál Sándor, Hofer Fer., Krausze Gyula, Lovag Kollmann Antal, Krauszay Géza, Klein N. vasuti ptáros, Kroh

kinek szemében meg-megjelenik egy könyesepp, mint látja, mint takargatja be az orvos segítségével Évit az nra a puha pamlagon s hogy térdel mellé, hogy vigasztalja, erősítse.

Az orvos szerint valami váratlan meglepetésből eredő rendkívül izgatottság okozta a rögtön gyengésséget. Láz lesz belőle, bizonyosan. Láz, a mely, hogy milyen lefolyású lesz, az még a jövő titka. De hát bizni kell a Gondviselésben.

A nyugalom a fő a betegnél. Ime már most is álomba merül és szabályos lélekvétele mutatja, hogy csendes, nyugodt, láznélküli az álma. Csak az arca ne volna olyan fehér, az ajka oly szederjészek a kezei oly hidegek: nem is kellene akkor mitől sem tartani.

Eközben a vonat zakatolva halad el a dunaparti Babel mellett. Az este sötétjében ideverődik az utcák gázlámpái fénye s az óriási palotasorok közt nyüzsgő, zsebongó életnek elhaló zürzavara csak lágy morajként hat ideig.

Majd pár perc múlva belevág a zakatoló vonat a fekete pusztaságba és semmi sincs már abból az életrajzból a csendes nyugalmas est sötétjében, a mely ott maradt a hátuk megett.

Dömeházi Saul a lelkére sulyosodó vádtól, a szívére sziklaként nehezede aggódástól nem tud mire sem gondolni.

Csak annyit érez, hogy abban a hata megett maradó Babelben talált is az szerelmére, erre a kis gyenge de nagyszivű asszonyra, most marcangoló kétségek között vissz haza. Ott ébredt fel szívében már fiatal éveiben a dicsőség szerelme, mely vezette lépteit de a

— Mi az? Mi történt, Márton? Évi, én drágám, mi bajod?

S karjaiba fogja az alélt asszonyt, ijedve, meglepetten, miközben Márton lassu, csendes hangon szól.

— Itt volt egy nő. Épen most. . .

— Hab, tehát itt volt? Találkoztam vele? Itt volt. . . itt! . . .

Márton szinte megrémül a dühtől, a haragtól, mi erre kivil a gazdája arcán, a ki fogait csikorgatva, jobbát ökölbe szoritva fenyeget meg valakit.

— Itt volt! . . . És most már vége mindennek! . . .

E pillanatban magához tér az alélt asszony.

S a hogy megpillanatja Saul, a mint érzi, hogy az ő erős karjai között van, oda fonódik két karja az ura nyakára s úgy kiált sikoltva.

— Hát itt vagy? Itt vagy édes? Hát, csak álom volt; csunya, rossz álom?

Majd megborzongatja karcsu, kis testét valami hirtelen támadt hidegség és odahuzódik az urához, oda simul hozzá, nála keresve enyhítő meleget s úgy susogja csendes, reszkető hangon.

— De ugy-e, most már csak engem szeretsz? Egyedül engem, a te kis feleségedet, ugy-e?

Saul isszonyon váddal lelkében, de igazsággal, forró szerelemmel a hangjában vigasztalná, erősítend.

Mit sem ér azonban.

Kis, gyenge teste reszket az asszonynak, mint a nyárfalevél; arca sápadt, kezei hidegek, bár az ajka száraz a forróságtól, mi belsejét lásként meglepi.

És le kell fektetni a puha ágyba s mig Tamás orvosért siet, addig Saul ott áll kétségbeesve az ágy

Törvényszék.

§ **Párbajozó szerkesztők.** Feiler Mihály, a „Siklósi Hírlap“ szerkesztője és tulajdonosa f. évi január hó 6 tól kezdve Harangosó József siklósi nyomdatulajdonos nyomdájában akarván lapját nyomtattatni, az utóbbival alkuba is lépett, minek folytán már a kéziratokat is átadta kinyomatás végett. Midőn már három napig ott heverték a kéziratok, Harangosó kijelentette, hogy a lap nyomtatását nem vállalja el, mert sógora, Rédei Károly ezt nem engedi meg. Ennek astán az lett a következménye, hogy Feiler lapja a rendes időben nem jelenhetvén meg, a rendkívüli kiadásban, mely f. évi január 6-án jelent meg, est a körülményt az olvasók tudomására hozta. Rédei Károly erre a saját lapjában, a „Siklós és Vidéké“ ben „Kizökkent Siklósi Hírlap“ cím alatt választ közölt, melyben a következő kitételek miatt Feiler Mihály sértve érezte magát: . . . „Pécsett lapu-levelet kötöttek talpára e vándornak“ . . . „A „Siklósi Hírlap“ bőre visket ismét, de erre feleljen a kötélgyártó“ . . . „Hát tisztességes ember az, a ki önhasznáért más tisztességes iparost beugrat, akár rosszakarattól, akár tudatlanságból“ . . . Csak azt csudáljuk, hogy akad a megyében könyvnyomda, mely kiadja az olyan rájszender lapot, mint a minő a pécsi „Siklósi Hírlap“; — tehát Hirschfeld Ödön és Schlesinger Ernő barátaival kihivatta Rédeit, miután ez nem volt hajlandó sértéseit visszavonni. Rédei megnevezte segédeit Grész Károly és Tarnóczy Lajost, a kik aztán megállapodtak a fegyveres elégtételben, mely kardra ment végbe, bandage-al f. évi január 19 én reggeli 7 órakor a siklósi Pelikán fogadó nagytermében, mely Feilernek könnyű sérülésével

végződött. Nagy Géza kir. alügyész ismertetvén a vádat, vádlottak és azután a segédeknek kihallgatása következett. Feiler Mihály nagyköri születésű, 38 éves római kath. nőtlen, gyermektelen polgári iskolai tanár előadja az ügyét, valamint hogy a párvidal után kibékült ellenfelével, a kivel azóta nem polemizált. Rédei Károly bajai születésű, 42 éves, r. kath. nős, 3 gyermek atyja, polg. iskolai tanár, vagyonos, egyszer már 20 frtra volt büntetve becületsértés miatt. Engedni volt kénytelen a társadalmi kényszernek és így ment bele a párosviskodásba. A bizonyítási eljárás csakhamar véget ért. Nagy Géza dr. megtartotta rövid vádbeszédét a háromszorosan is kollega vádlottak ellen, a kik kollegák mint tanárok, mint lapszerkesztők és kollegák lesznek mint államfoglyok. Rédei ténye súlyosabb beszámítás alá esvén, ellene a btkv. 298. §-a, míg Feiler ellen a 296. §. alapján kér ítéletet. A törvényszék rövid tanácskozás után magáévá tette az ügyész álláspontját, Feilert 8 napi, Rédeit 14 napi államfogházra ítélte, mibe úgy a vádlottak, mint az ügyész is bele nyugodván, az ítélet jogerős. Tanuk költséget nem számítottak föl.

§ **Zsarolással vádolt ügyvéd.** Székely Ede dr. pécsi ügyvéd a kuria vádhatározatával zsarolás vétségeért vád alá helyezettvén, ma folyt le a pécsi kir. törvényszék előtt ez ügye, melyre a három panaszos és valami 15 tanu volt beidézve. Nagy Géza dr. röviden ismerteti a vádat, mely abban kulminál, hogy ifj. Tóth Györgynél múlt évi dec. 15-én megjelent Székely Ede dr. Patacon és azt követelte, hogy állítson ki 296 frtról egy kötelezvényt, irassa alá atyjával és anyjával, mert őt ennyivel megcsalta. Ez a kísérlete azonban hajótörést szenvedvén, f. évi jun. 3-án már csendörök

Fülöp, Prohaszka Henr., Bencsik György, Cserta Kálmán, Dr. Angyal Béla, Freihaf Mór, Paulay Ede, Somosy Gyula, Zettl Antal, Székács Pál, Turányi Károly, Szikray Emil, Tólas Elek, Noll István, Schönberger Sámuel és Marjanovits Vászó 1—1 frt, Matasofsky János 80 kr., Svinger Mariška, Nedopil Antal, Hományi Péter, Schmorl Valdemár, Stankovits Döme, Bihari Benó, K. N. J., Hermann Pál, Dr. Molnár Jákó, Dr. Illes Samu, Fodor Pál, Benicky Árpád, Maximovics Sándor, Hölbling György, Cenger Nándor, Milics Cvetkó, Hofmeister József, Márhöfler János, Quiring János, Jobst János, Schrekhass János, Wiener Mátyás, Gáhl Fer., Schwillinger Károly, Weigert Máttyás, Quiring Józsa., Flárschütz Gáspár, Zentner Józsa., Kirchner Ádám, Fingernagl Józsa., Jovits András, Stokozits Fülöp, Mirkovits Domján, Wagner Mih., özv. Stajevits Pálné, Maurer József, Bosnyák József, Tachler Károly, Pin István, Müller Márton, Krieg Józsa., Filep György, Aradsky P., Csoknyai D., Pfeifer K., Jurkovits M., Paulicsek J., Szubits József, Allrutz Alaj., Ligethy Pál, Herth J., Márhöfler Ig. ör. és Fischer Vilmos 50—50 kr., Ursziny Pál 25 l. sör. Főösszeg: 2063 frt. Kiadás: 1772 frt. Maradt kp.: 291 frt, mely összeg „Milleniumi ösztöndíjalap“ címén a Dárdai takerékpénztárba helyeztetett. Nem mulaszthatjuk el e helyen is a dárdai urad. t. tisztviselőinek s főkép Krausze Gyula urad. mérnök urnak, ki az ünnepség emelésén fáradhatlanul buzgólkodott, úgy Kisszély N. János urnak, kinek a gyűjtés szép eredménye köszönhető, legbálsabb köszönetünket nyilvánítani. Adjon a magyarok Istene édes hazánknak még sok ily hazafias és áldozatkészséges polgárt, hogy az új ezerévben mindaz, amire nagyjaink törekedtek, valósuljon: legyen a magyar nemzet nagy és hatalmas, boldog és áldott!“

mellett, melynek fehér párnái között fehér arccal, lehunyt szemekkel lázas álom önkivületében fekszik az ő kis felesége.

Maga sem tudja, hogy mit vár a jövő perctől. Csupa fájdalom a szívében; csupa vád a lelkében, agyát pedig a gyorsan kavargó gondolatoknak egész özöne lepi meg.

Hogy mi történt Vas Arankával, arról még nem tud semmit.

De hogy Hortense bárónőt lakásából kijönni látta, mikor haza sietett, mégis szörnyű sejtés támadt a lelkében. Ez az asszony nem járhatott másért náluk, csak azért, hogy a feleségének elmondjon mindent. Vas Aranka bizonyára nem tudta már viselni a hazug életet; ott hagyta az urát; talán nyíltan felfedte viszonyukat a családjá előtt, hogy csak megszabaduljon a láncoktól, hogy szabad legyen.

Szabad? S ugyan miért?

Saul érzi, hogy vége van annak a varázsnak, a mely összekötötte őt azzal a csábító asszonnyal.

Vége van, mert közéjük állt, nemcsak a végzet, mely örökké emlékezetes lesz rájuk nézve, de közéjük állt ime ez a hűséges, szerető asszony is, a kinek a szerelmén megtört annak a másik asszonynak a csábító, varázsos hatalma.

Megtört örökre és most ime aggodó szerelemmel, féltő szeretettel áll Évi ágya mellett Dömeházi Saul s belátja, hogy soha senkit nem szeretett mást a szíve, egyedül csak őt.

És olyan nehéz váddal a lelkén hallgatja a lázban beszélő asszony szavait.

— Hát te vagy? . . . Ugy-e szeretsz? . . . Nem azt szereted, nem azt? Szép asszony, nagyon szép . . . Én csuf árnyék vagyok mellette . . . De szeretlek . . . S te is szeretsz . . . Az elhagyta az urát . . . Én nem hagylak el soha . . . csak . . . ha . . . meg . . . halok . . . meghalok, drágám!

Jó, hogy jött az orvos.

S aztán magához tér a kis, gyenge asszony. Csak álmos, nagyon álmos és fázik, nagyon fázik,

A szemeit lefogja az álom, de azért ébren van és hallja, a mit az orvos mond.

— Főkép nyugalom, nagy nyugalom képviselő ur . . .

És sikoltva kiáltja el erre magát.

— Nem, nem! Nem akarok nyugodni itt. Haza akarok menni; haza, haza! Itt meghalok; érzem, hogy meghalok.

S finom kis ujjával könyörögve fogózik Saul karjába s úgy beszél hozzá, szeméit esdve emelvén reá.

— Ugy-e, haza viszel? Haza, a mi kis házunkba. Vigy haza, édes; vigy haza! . . .

Dömeházi Saul arcát eltorzítja a szánalom és mardosó önvád s a mint csittítja a remegő kis asszonyt, kérdőleg néz az orvosra.

Az öreg, tudós ember egyet legyint a kezével.

— Az hiszem, nem fog még most az ut ártani. De rögtön, rögtön utazzanak a legközelebbi vonattal. Mert holnap már nem engedhetném meg. Nagyobb biztonság kedvéért velők megyek én is. Így legalább vigyázunk a mi kis betegünkre.

Egy óra múlva már ott ülnek a Kerékvár felé induló vonaton. Ott van a deresfejű legény, Márton is,

közbenjöttével szólította fel őket erre és ők, t. i. Tóth György és neje, szül. Papp Katalin és ifj. Tóth György, a fenyegetésektől megijedve kiállították az adós levelet 296 frtról, jöllehet ennyi értékű váltó már Székely kezei közt volt. Panaszosok kihallgatása után az ügyész kéri a Tóthék ellen már lefolytatott családi és okirathamisítási pörben keletkezett kuriai ítélet fölolvását, mely oly szoros összefüggésben van ezzel az ügygel, hogy ez a nélkül el sem bírálható.

Meglepő fordulat állott be ekkor. A törvényszék elrendelte a kéznél fekvő ítéletnek azonnal való kihirdetését, melynek értelmében a kuria ifju Tóth Györgyre 2 és fél évi fegyházat, nejére pedig 6 havi börtönt diktál a miatt a hamis kötelezvény miatt, a melylyel ezek Székely ügyvédet becsapták s a melynek fedezetét állította ki az új kötvényt. Az ítélet már tovább nem lévén felelőssé, elnök, Vargha Nagy István átadja elítélteket az ügyésznek, és az értesítés kiállítására végezt a tárgyalást felfüggeszti.

Igy aztán a panaszosok, de a vádlott helyzete is lényegesen megváltozott. A csakhamar elítéltekké vált panaszosok háta mögött megjelent a szuronyos börtönőr és míg a szünet tartott, a panaszosokat a fogva levő vádlottak szobájába kísérték át.

A rendkívül érdekesítő végtárgyaláson ifju Tóth Györgyné Papp Katalin kihallgatása során előadta, hogy Székely Ede dr. két csendőr kíséretében ment el hozzájuk újév után s őt a község házára kísérték s a kötelezvényt azon fenyegetéssel íratta alá vele Székely Ede, hogy különben 5 évig börtönbe csukják. Aztán elment az asszony a fiáért, ifjabb Tóth Györgyért, mert az ügyvéd ráparancsolt, hogy annak is alá kell írnia a kötvényt. Fia azonban nem hajtott a szavára s csak mikor Székely Ede és egy csendőr érte mentek, akkor jött el s írta alá ő is a kötelezvényt. Sőt öreg, beteg fekvő édes anyját, özv. Tóth Józsefnét is kényszerítette Székely, hogy az adóslevélnek aláírjon. Kétszer kértek kölcsönt Székelytől; a harmadik 120 frtos kölcsönről ő nem tud semmit. Fia még kiskorú volt akkor s a nevén semmiféle ingatlan nem állt. Arra a kérdésre, hogy kívánja-e vádlott megbüntetését, azt feleli:

— Ha én büntetlenül bűnhődtem, mert a csendőrök lezártak, hát ő tisztelesen megérdemli a büntetést.

Az asszony vallomását azonban nagyban meggyengíti a fiu, ifjabb Tóth György vallomása, a ki folyton ellentmondásokba keveredik s az elnök előtt ezt azzal okolja meg:

— Nagyon meg vagyok zavarodva. Már most az én öreg szüleimet lecsukják!

Különbösen tagadja, hogy ő Székelynél lett volna kölcsönért s azon ürügy alatt kérték volna azt, hogy ő egy gazdag abaligeti polgár lányát vesszi el s esküvőjére kell a pénz.

Most következett Székely Ede dr. kihallgatása. Előadta, hogy 1893. évi decemberében elment hozzá ifj. Tóth György s felmutatott neki egy ifj. Bodonyi Ignác által aláírt s 110 frtról szóló kötelezvényt. Előadta továbbá, hogy neki a patacsi határban egynegyed telke és Patacson háza van, s ez ingatlanokra, valamint a kötvényre 110 frtos kölcsön felvevésével bizta meg. Székely utána nézett a telekkönyvnek s csakugyan talált is ifj. Tóth és neje Kajsa Juliánna nevében egynegyed telket és házat. Arra a kérdésre, hogy nincs-e más ifju Tóth György Patacson, felele tagadó választ adott s azt mondta, hogy Kajsa Juliánna az első felesége volt. Ekkor vele és a feleségével, Papp Katalinnal aláíratott egy váltót 110 frtról s maga is zsebrálván, a pécs-baranyai takarékpénztárnál beváltotta. Később 60 frtot kért

ismét váltóra tőle kölcsön ifju Tóth György s végül harmadszor is elment hozzá s elmondta, hogy a fiának nagy szerencséje akadt: egy abaligeti hatnegyedtelkes polgár lányát vesszi el. És 120 frtot kért esketési költségekre. De ekkor már csak kezesség mellett volt hajlandó kölcsönt adni neki Székely Ede s másnap Papp József, tehető patacsi gazdálkodó aláírásával ellátott váltót hozott is fele s a pénzt rögtön kérte. Székely csak 100 frtot adott neki, 20 frttal pedig később számolt el, mikor ifj. Tóth György a fiával együtt bement hozzá. Ekkor lejárt a Bodonyi-féle kötelezvény és Székely fel szólította Bodonyit, hogy fizessen. Az meg is jelent nála és kijelentette, hogy ő ifju Tóth Györgynek adósa sohasem volt, az a kötelezvény hamis s ő nem is kérhetett kölcsön attól, mikor ifju Tóth Györgynek semmije sincs.

És csakugyan ki is tűnt, hogy a birtokok nem ifju Tóth Györgyéi, a kinek Papp Katalin a felesége, hanem egy másik ifju Tóth György azok birtokosa. Székely ekkor világosan látván a csalást, a 290 frt kölcsönt akarta biztosítani, s mikor ezt szép szerével nem tudta kivinni, jelentést tett a csendőröknek. A vizsgálatnál aztán csakugyan kitént, hogy a Bodonyi-féle kötvényen az adós, sőt a tanuk neve is hamisított és hamis a Papp József kezessége mellett aláírt 120 frtról szóló váltó is. A csendőrök jelenlétében minden kényszerítés nélkül írta alá ifju Tóth Györgyné és ifjabb Tóth György ekkor a kötelezvényt, Székelynek arra a figyelmeztetésére, hogy ha nem rendezik az ügyet, 5 évi börtönt is kaphatnak a csalásért. A csendőrség aztán hivatalból tette meg mindjárt másnap a feljelentést Tóthék ellen, okirathamisítás és csalás miatt s ebből az ügyből kifolyólag lettek most elítélve jogérvényesen ifju Tóth György és a felesége.

Székely Ede kihallgatásával végződött a délelőtti s a tárgyalás délután fél 3 órakor folytatott tovább, mikor is a tanukat hallgatták ki. Ekkor már Tóth György rabruhában jelent meg és feleségével együtt fegyveres őrök között ült a — vádlottak padján. Nagy Ferenc, ifj. Tóth János, Farkas Illés, Farkas János, Tóth György és neje Kajsa Juliánna, Józsa József, Szabó József és Lipsich Mór tanuk vallomásából nyilvánvaló lett Tóthék családi szándéka, a mit a többi tanuk is megerősítettek. A tárgyalás lapunk zártakor még folyik.

§ Hasba szúrt ügyvéd. Ma volt Bali András ügyében a kuriai ítélet kihirdetése, aki mult évi április 3-án boszúból hasba szúrta Kantz Adolf dr. mohácsi ügyvédet. A kuria ítélete mindkét előző bíróság ítéletének megváltoztatásával négy és fél évi fegyházra szól, melyből 9 hónapot a vizsgálati fogsággal kitöltöttek vesz.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május hó 18-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az ülés elején a delegációba küldendő képviselőházi tagokat választották meg.

Ezután szőnyegre került a közigazgatási bíróság felállításáról szóló javaslat.

Pulszky Ágost előadó a javaslat módosított szövegét elfogadásra ajánlotta.

Messzó László nem fogadja el ily alakjában sem a javaslatot, mert nem felel meg azoknak a fő alapelveknek, a melyek nélkül a közszükséglet egyáltalában ki nem elégíthető; a hatáskör sincs kellően megjelölve és sok dolog hiányzik belőle; miért is határozati javaslatot nyújt be, hogy a javaslatot utasítsák vissza a bizottsághoz.

Szünet után Isssekutz Győző elfogadja a javaslatot, mert öt éven át nem tet-

tek semmit, legalább kapusárás előtt alkalmasnak valamit. A hatáskört egyébiránt esőle sem tartja kielégítőnek.

Percei Desső belügyminiszter rövid fölvilágosítása után.

Hieronymyi Károly pártolta a javaslatot.

A tárgyalást holnap folytatják.

TÁVIRATOK.

— **A király a népünnepen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vasárnap délután volt a millenniumi ünnepségek egyik legkiemelkedőbb mozzanata: a népünnep. Mintegy 60.000 ember volt jelen az ünnepen s vett részt annak szokott sorrendjében, mely nagyon elmésen volt elrendezve és nagy arányokban programmba foglalva. Sok hordó bor állt csapon; sok kiflit, zsemlét, peracet szórtak a nép közé, s volt ökörsütés is, a melyből még ingyen pecsenye is jutott a népnek. A király, ígéretéhez képest, pont három órakor megjelent a népünnepen kocsiján, melyben oldalán Bánffy báró miniszterelnök foglalt helyet. A király többször végig hajtattott a népünnep térségén az éljenző néptömeg között, majd leszállt a kocsiról és úgy szemlélte az ünnepet. Távozásakor megdicsérte többek közt az énekkart, mely a Himnuszot énekelte.

— **Somogy megyeiak Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Holnap a városligeti szinkörben a fent időző somogy megyei parasztlak előadják a „Falurészlet“.

— **A király az akadémiában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ő felsége megjelent tegnap az akadémia ülésén. Eötvös Loránd b. üdvözölte a bejáratnál. Végighallgatta Kállay Béni értekezését az ősmagyarokról, a melyet Szily főtitkár olvasott föl. Kállay nem volt jelen. A miniszterek valamennyien, József és József Ágost főhercegek és sok notabilitás volt jelen a hallgatóság soraiban. Ő felsége tegnap este a millenáris vonaton elutazott Bécsbe.

— **Beteg főherceg.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Károly Lajos főherceg ma felvette a halotti szenségeket. A beteg főherceg maga kívánta ezt. És kívánságát teljesítették is, mert bár a beteg érverése gyengébb is, de imminens veszély nincs.

Szerkesztői üzenet.

Szép asszony. (Siklós.) A június 8-dikán Budapesten tartandó millenniumi díszmenet utvonala a rendező bizottság véglegesen a következőképen állapította meg: Palota-tér, Színház-utca — Dísz-tér — Tárnok-utca — Verbőcy-utca — Bécsi kaputér — Várfok-utca — Krisztina-körut — Széna-tér — Ország-ut — Török-utca — Primás utca — Margit hid — Lipót-körut — Váci-körut — Markó-utca — Nádor-utca — Országház. — Visszafelé: Országház — Alkotmány-utca — Váci-körut — Fürdő-utca — Ferenc József-tér — Lánc-hid — Albrecht-ut — Palota-tér.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Fehér János

Zongoraterme

Budapest, Kerepesi ut II. sz.

Alapított 1846-ban.

Alapja és választéka raktárát a legjobb minőségű zongorák, harmoniumok és pianókban a legjutányosabb árak mellett.

A milleniumi ünnepélyek alkalmával a ország felállításának 50-ik évfordulóját ünnepli.

200 000 kg. budapesti raktáron

PÖLDIKOHÓ

TÉGELY ACZÉL-GYÁR.

Ajánlja: keménység, szívósság és minőség egyenletessége dolgában a legjobb stajer- és angol gyártmányokat felülmuló

TÉGELY ACZÉLJÁT

(szerszámaczel) mindennemű szerszámok és műszerekre.

Különlegességek: Legkeményebb esztergakések, marókorongok, mag-nesek, dróthuzó vasak. Kész vasuti-, hord- és tekeresrugók. Kovácsolt gép-alkatrészek bármely nagyságban. Mindennemű keresked. aczélok. Kőfuro-aczélok.

Központi iroda; **BÉCS, L. Krugerstrasse 18.**

Fiók-iroda: Lipse, Sheffield, Milano, Prága, Zürich és Moszkva.

Iroda és dúsan felszerelt raktár: **BUDAPEST, VI, Teréz-körut 12. szám.**

Május 1-től fogva: **GYÁR-UTCZA 20. sz.**

200.00 kg. budapesti raktáron

565. szám.
1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102. §-a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíró-ság 1896. évi 12109, 12112. számú végzés kö-vetkeztében, Dr. Müller János ügyvéd által képviselt, Scheiber és Boschkovics javára. Weirich József ellen 131 frt 92 kr. s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 448 frtra becsült fejtő, filtrirozó gép, rézneműekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 12488. 1896. számú végzése folytán 131 frt 92 kr. tőkekövetelés ennek 1895. évi november hó 1. napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 48 frt 69 krban bírói-lag már megállapított költségek erejéig Pé-csett, király-u. leendő eszközlésére 1896. évi június hó 2. napjának délutáni 2 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hi-vatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. § a értel-mében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécssett, 1896. évi május hó 16. napján.

Fonyó István
kir. bírósági végrehajtó.

644. szám.
végr. 1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíró-ság 1896. évi 9046 és 9047. számú végzése kö-vetkeztében Dr. Egry Béla ügyvéd által képviselt, Brüder Neuráth javára Papp An-tal ellen 180 frt s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján felül és lefog-lalt és 427 frtra becsült órák, üzleti felsze-relések és ezüst értéktárgyakból álló ingó-ságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 9858. 1896. számú végzése folytán 176 frt 89 kr. tőkekövetelés, ennek 1896. évi február hó 20. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen bíróilag már megállapított költségek erejéig Pécssett, ferenczlek-utca 17. sz. a. leendő eszközlésére 1896. évi május hó 22. napjának délutáni 3 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szán-dékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881-ik évi LX. t.c. 107. és 108. § a értel-mében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Pécssett, 1896. évi május hó 10. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó.

640. szám.
1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíró-ság 1896. évi 5031 sz. végzése követke-zésében Dr. Miltényi Miklós ügyvéd által kép-viselt Steiner Karolin javára Pálinkás József ellen 130 frt s jár. erejéig fogatosított ki-elégítési végrehajtás útján lefoglalt és 330 frtra becsült lovak, flakker és lószerszámából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járá-sbíró-ság 6158. 1896. sz. végzése folytán 97 frt 50 kr. tőkekövetelés, ennek 1896. évi február hó 1 napjától járó 5% kamatai és eddig ösz-sszesen 37 frt 30 krban bíróilag már meg-állapított költségek erejéig Pécssett Indó-ház-utca 31. sz. a. leendő eszközlésére 1896. évi május hó 23. napjának d. u. 1 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szán-dékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Pécssett, 1896. évi május hó 10. napján.

Engler Kálmán

kir. bírósági végrehajtó.

Alsó-Szent-Kut

községben mintegy

59 öl tüzelőfa

hasábokban

1896. évi május hó 27-én d. u. órákor tartandó magán árverésen a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett eladatik. A nevett fatömeg 8 nap alatt elszállítandó.

Káptalani urodalom.

1896.

